

quàm altèrius, an illud veniat considerandum in dividendis lucris sociorum, n. 7 l. 3 tit. 10 part. 5.—Operæ libertorum quæ, et quales debeantur à libertis erga hæredes extraneos, n. 5 l. 8 per text. ibi, tit. 22 part. 5.—obsequiales ad quas libertus tenetur patrono, in quo consistant, n. 6 cum seq. dict. l. 8 per text. ibi—si à patrono exigantur liberti, an per hoc jus patronatus extinguatur; et quid si non exigat, sed à principio illas tantum imposuit liberti, an tunc idem sit dicendum, n. 9 l. 11 tit. 22 part. 4.—non possunt imponi subditis à Baronibus, n. 2 l. 6 tit. 23 part. 4.—Opus si falsè fiat ad quid faciens teneatur, gloss. l. 16 tit. 8 part. 5.—quando dicatur suscipi ad sensum, id est, à *destajo*, vide ibid. in n. 5.—si pereat casu fortuito, an et quando artifex de illo teneatur, quando verò non, n. 5 l. 17 ibi.—si perit post domini approbationem, an pereat periculo domini, vel artificis, ibid. in n. 4.—fieri debet ab ipso, qui illud facere promisit, et quando, n. 1 l. 16 tit. 18 part. 5.—novum si in damnum alterius ædificii fiat, quis illud impedire possit, et an et quis debeat habere mandatum, et à quo, n. 6 et 7 l. 1 tit. 52 part. 5.—Et an in hoc requiratur scriptura, et an nuntians amittat possessionem, ibid. in n. 9.—Et quid si novum opus nuntietur operariis, an et in quo illis, vel domino ignorantibus talis nuntiatio noceat, n. 16 dict. l. 1.—Et an domino contra illos aliquod jus competat, eò quòd statim ab opere non discesserunt, et quid si ipsi pauperes erant, n. 16 dict. l. 1 tit. 52 part. 5.—Opus an destrui debeat propter nuntiationem factam, quando nullus erat in opere, ibidem in n. 17.—si fiat in via publica, sive in alio loco publico, qui ad nuntiationem admittantur, et an forenses, n. 2 et 3 l. 3 tit. 52 part. 5.—novum si impediatur fieri, et illud postea vendatur, an emptor per hoc etiam ligetur, n. 1 l. 6 tit. 52 part. 5.—novum licet nuntiatum sit, in illo procedi potest, nuntiatione non obstante, in aliquibus casibus, n. 2 l. 8 ibid.—novum si ab aliquo impediatur, quantum tempus debet istud impedimentum durare, et qualiter dies computari debeant, n. 2 l. 9 tit. 52 part. 5.—denuntiatum etiam post quinquennium elapsum debet destrui, quia talis nuntiatio est perpetua, ibi.—si in publico nuntietur, tunc nisi nuntius ostendat, quo jure ædificet, etiam præstita satisfactione ultra procedere non poterit, ibidem in n. 4.—Et si quis opere manu facto aquam à prædio suo etiam in damnum vicini ejiciat, an possit aliqua actione conveniri, n. 5 l. 15 ibidem.—Opus nuntiarum non potest reficienti canales, vel fistulas, sive aquæductum, licet cum præparatoris præstet impedimentum, n. 7 dict. l. 9 tit. 52 part. 5.—Et ad opus ecclesiæ quarta decimarum deputata est, n. 4 l. 24 tit. 52 part. 5.

OPERARIUS dignus est mercede sua, n. 1 l. 13 tit. 19 part. 3, et n. 1 l. 14 tit. 6 part. 3.—Operarii ad quid teneantur, si per nuntiationem novi operis impediti ultra in opere processerunt, num. 19 l. 1 tit. 52 part. 5.—Et an domino competat adversus eos jus aliquid, eò quòd ab opere statim non discesserunt, et quid si ipsi pauperes essent, dict. n. 16 dict. l. 1.—Operarii publici debent à Rege, vel ab ejus consilio eligi, et quid hodie, n. 6 l. 20 tit. 52 part. 5.—Operarius falsè faciens opus

quod facere promisit, ad quid teneatur, et quando, gloss. l. 16 tit. 8 part. 5.—Et an tunc operarius præcisè teneatur ad factum, vel liberetur præstando interesse, ibi in n. 6.

OPINIO ultima alicujus doctoris in dubio sequenda est, eò quòd in dubio cum illa ipse remansisse creditur, n. 8 in fin. l. 7 tit. 7 part. 4.—plusquam veritas non valet, et quid in delictis, n. 1 l. 31 per text. ibi, t. 12 part. 5.—vehemens habetur pro scientia, et an illa dicatur propriè scientia, n. 7 l. 2 tit. 6 part. 6.—generalis et communis facit aliquid censeri licitum, licet illud ita esse non appareat, n. 11 l. 4 t. 6 part. 7.

OPTIO si detur legatariis, et ipsi dissentiat, an illud sorte dirimatur, num. 26 per text. ibi tit. 9 part. 6.—Et an legatum optionis sit conditionale, et an transmittatur, n. 3 ibi, in verbo ELECTIO.

OPTIMUS nullus præsumitur nisi probetur, bonus autem sic, n. 3 l. 3 tit. 2 part. 6.

ORATIONES vivorum an minuunt pœnas infernales ibidem existentibus, n. 1 l. 42 per text. ibi, t. 4 part. 1.—quales dici debeant tempore elevationis Corporis Domini, n. final. l. 52 tit. 4 part. 1.—an fieri debeant propter aliquam rem particularem, n. 1 l. 18 tit. 10 p. 1.—tepidæ nihil faciunt, vehementes verò cœlum penetrant, n. 5 l. 18 tit. 10 part. 1.—Oratio qualiter fieri debeat, ut quod petitur, concedatur, ibi.—sine devotione magis Deum irascit, ibid. in n. 6.—specialis an plus prosit defunctis, quàm generalis, num. 7 in princ. in procem. tit. 13 part. 1.—pro uno facta, si ille non indigeat, an aliis prosit, ibi.

ORARE potius debet quis in ecclesia, quàm in alio loco, et quæ sint de hoc rationes, n. 2 l. 18 t. 10 part. 1.—qualiter quis debeat, n. 3 dict. l. 18.

ORATORIUM licet unicuique in domo sua habere, altare verò ubi Missa dicatur, non, num. 1 l. 4 tit. 10 p. 1.—Oratoria privata cujuscumque non sunt sub potestate Episcopi, et ista non consecrantur, neque ibidem constituitur dos, n. 1 l. 5 tit. 10 part. 1.—Privata aliquam immunitatem non habent, dict. n. 1.—privata ex causa destrui possunt per Episcopum, et quæ esse possit causa ista, n. 1 in med. et in fine supradict.—Oratorium unde dicatur, et in quo differat ab Ecclesia, ibidem.—an possit construi, si construens velit ut ibidem celebretur, et quòd locus non sit ecclesiasticus, ibid. n. 2.—Oratoria que defendant ibidem confugientes, n. 2 l. 4 tit. 11 part. 1.

ORDINARIUS JUDEX, vide in verbo JUDEX ORDINARIUS.

ORDINATA CHARITAS incipit à seipso, quod ad elegantem quæstionem inducit, num. 7 l. 7 tit. 2 part. 4.

ORDINANS pretio recepto est ipso jure suspensus ab ordinibus, et est simoniacus, n. 3 per text. ibi, l. 11 tit. 17 part. 1.—Vide in verbo EPISCOPUS, et verbo ORDINATUS.

ORDINARE potest Papa quem voluerit in quolibet die Dominico, vel festivitatis, alius verò non, n. 58 l. 5 tit. 5 part. 1.—Ordinari non potest servus, et quæ sit prohibitionis ratio, n. 1 l. 18 tit. 6 part. 1.—non debet publicè pœnitens, et cum isto solus Papa dispensat, gloss. l. 19 tit. 6 part. 1.—non debet rebaptizatus

scienter, n. 2 l. 20 tit. 6 part. 1.—non debet clericus alienæ diocesis sine litteris sui Episcopi, gloss. l. 21 ibidem.—qui possit, si patiuntur membrorum suorum debilitationem, gloss. l. 25 t. 6 p. 1.—non potest mulier, et si de facto ordinetur illud non valet, gloss. l. 26 ibi.—non potest minor quatuordecim annorum, glos. l. 27 ibid.—non debet conjugatus, etiam de licentia uxoris, nisi ipsa Religionem intret, ibidemque profiteatur, si juvenis sit; et quid si senex, num. 4 l. 28 tit. 6 part. 1.

ORDINATUS antequàm sit baptizatus, ritè ordinatus non dicitur, gloss. leg. 10 t. 4 p. 1.—à Papa in minoribus ordinibus, alius sibi majores ordines dare non potest, n. 51 l. 5 t. 5 p. 2.—cùm erat hæreticus, an cum eo Papa possit dispensare, n. 5 l. 6 tit. 5 part. 1.—an debeat pandere delictum suum, antequàm ordinetur, n. fin. l. 53 tit. 5 part. 1.—si non legitimo tempore, an cum eo Episcopus possit dispensare, n. 5 l. 63 tit. 5 part. 1.—Ordinatus à suspensio non recipit ordinis executionem, licet ille non ordinaret, n. fin. l. 22 tit. 6 part. 1.—Ordinandus non est ille, qui ante redditam rationem suæ publicæ administrationis istud desiderat, et quales istæ sint, n. 2 l. 25 tit. 6 part. 1.—Ordinatus ante legitimam ætatem ministrare non poterit sine Papæ dispensatione, et celebrans erit irregularis, n. 5 l. 28 t. 6 p. 1.—per saltum est irregularis, si celebret, et an ipso jure, an verò requiratur, quòd sit sibi interdictum, n. fin. dict. l. 28.—Ordinati in minoribus ordinibus an venari possint, n. 1 l. 47 ibid.—et in quibus ordinibus teneantur Horas canonicas recitare, n. 1 l. 54 tit. 6 part. 1.—Ordinari potest clericus ad præsentationem rectoris alicujus ecclesiæ patronæ, non tamen tales ordines consequentur aliquod titulum, n. 1 l. 14 tit. 15 part. 1.—Ordinatus ordinis sacri si matrimonium contrahat, non tenet matrimonium; et quid si ordinis susceptio matrimonium sequatur, n. 1 l. 16 tit. 2 part. 4.—in sacris si servus sit, an in ordine permanere debeat, n. 6 l. 18 tit. 6 part. 1, et n. 1 l. 6 tit. 22 part. 4.

ORDINES recepti à non baptizatis non valent, gloss. l. 10 tit. 4 part. 1.—quo tempore debeant celebrari, gloss. l. 15 tit. 23 part. 1.—clericorum sunt novem, n. 2 in procem. tit. 6 part. 1.—Ordinem reiterantes an ad majores possint promoveri, n. 5 l. 20 tit. 6 part. 1.—Ordines an recipi possint à jocularibus publicis, n. 1 l. 5 tit. 7 part. 6.—sacri ab aliquo suscepti impediunt matrimonium contrahere, et dirimunt jam contractum, n. 1 l. 16 tit. 2 part. 4.—Et quid si suscipiantur ordines sacri post matrimonium, etiam carnali copula non consummatum, ibid.—Ordines an possint filiis expositis dari, n. 6 l. 4 tit. 20 part. 4.

ORDINES RELIGIOSORUM Sancti Dominici, Francisci, et Hieronymi, an instituti fuerint tempore quo istæ leges Partitarum conditæ fuerunt, n. 4 l. 88 t. 18 part. 5.

ORDO dignitatum præbet ordinem locorum in sedendo, gloss. magn. l. 9 tit. 5 p. 1.—Sacerdotum præfertur regie dignitati, n. 2 l. 9 tit. 6, et n. 5 l. 21 tit. 4 part. 1, et glos. l. 1 t. 1 part. 2.—sacer, qui dicatur, et pro quibus criminalibus ordinati in sacris verberari debeant, n. 7 l. 56 tit. 5 part. 1.—dicitur prima tonsura, et ab illa potest quis deponi, gloss. fin. in procem.

t. 6 part. 1.—sacer habet in se annexum votum continentie, et sic nihil obest, quòd tempore ordinationis ordinatus non voverit, n. 5 l. 53 per text. ibi, tit. 6 part. 1.—sacer si ab aliquo suscipiatur, matrimonium contrahere non potest, n. 4 l. 11 per text. ibi, tit. 2 part. 4.—sacer si ab aliquo recipiatur, an per hoc, si recipiens sit filiusfamilias, liberetur à patris potestate, n. 6 in fin. l. 4 t. 15, et n. 2 l. 14 t. 18 part. 4.

ORDO JUDICIARIUS, et sicuti ommissio ordinis judiciarii reddit processum nullum in judiciis ordinariis, ita in extraordinariis, n. 7 l. 15 t. 27 part. 5.—si non servetur in executionibus faciendis, an reus appellare possit, et an valeat processus, si non appellet, n. 1 l. 5 t. 27 p. 5.—Et quid si reus condemnatus velit, quòd ordo ibid. non servetur, ibi n. 3.

ORIGO, et ratione originis potest quis conveniri coram iudice loci originis, licet ibid. non moretur, n. 4 l. 52 tit. 2 part. 3.—Et an idem sit propter patris originem, ibid.—Origo naturalis minui, sive mutari non potest, sicut jura sanguinis, n. 1 per text. ibi, l. 5 t. 24 p. 4.—Originem an amittat quis, si prodicionem contra patriam, vel dominum commiserit, et an idem sit in minoribus delictis, ita quòd ad honores in loco illo talis amplius non admittatur, n. 3 l. 5 tit. 24 part. 4.

ORIGINALE testamentum, vide in verbo TESTAMENTUM.

ORIGINALE PECCATUM, nemo sine eo nascitur, n. 1 l. 2 tit. 4 part. 1.

ORIGINALIA si perdantur, an exemplaria fidem faciant, n. 14 l. 114 tit. 18 part. 5.

ORIGINALIS CIVITAS amittitur ex pluribus causis, n. 2 cum seq. l. 5 per text. ibi, tit. 24 part. 4.

ORNAMENTA, si ab sponso sponsæ mittantur an illa sibi donare, vel commodare videatur, n. 1 l. 5 tit. 11 p. 4, et n. 7 l. 2 tit. 2 part. 5.

ORPHANI, qui dicantur, et quæ sit in hoc practica, n. 4 l. 5 tit. 3 part. 3, et num. 1 l. 41 tit. 18 part. 5.—Et quid si causa sit orphano ei majori communis, an ipse major propter orphanum possit adversarium ad regiam curiam trahere, ibidem.

OSCULARI debet in pede solus Papa, gloss. penult. l. 4 tit. 5 part. 1, et n. 5 l. 5 tit. 23 part. 4.—Osculare manum domini, quando tenentur vassalli, n. 2 l. 5 per text. ibi, tit. 25 part. 4.—Osculari an debeat in pede Imperator, dict. num. 5 dict. l. 5.—Et Reges debent ab isto osculo temperari, ibid. in n. 4.

OSCULUM est præludium veneris, estque pars adulterii, n. 1 l. 1 tit. 14 part. 2.—debet intervenire in contractu pacis, et est signum pacis, et remissionis injuriæ, n. 4 l. 82 tit. 18 part. 3, et n. 2 cum aliis ibi, l. 4 per text. ibi, tit. 12 part. 7.—Oscula an faciant sponsalia juris interpretatione de futuro, quia erant minores, an faciant illa transire in matrimonium de presenti, num. 9 l. 5 tit. 1 part. 4.—Osculum, cujus sit effectus inter sponsos, omnes gloss. l. 5 per text. ibi, tit. 11 part. 4.

P

PACTA inter Reges inita in omni casu servanda sunt, n. 2 l. 24 tit. 18 part. 2.—apposita eodem orationis

contextu, sive in medio, sive in fine, ita insunt dispositioni, ac si in principio positæ fuissent, n. 2 l. 3 t. 22 part. 3. — Pactum inter advocatum, vel procuratorem, et partem, an valeat, et quando; et quid si firmetur juramento, n. 8 l. 24 tit. 6 part. 5. — Et per pactum non potest dari successio, neque auferatur libera testamenti factio, n. 7 l. 15 tit. 11 part. 5. — Pactum inter partes initum, ut non appellet post sententiam, an valeat, n. 6 l. 13 tit. 25 part. 3. — Et an tali pacto scriptura requiratur, et an idem dicatur esse in simplici renuntiatione, dict. n. 6 in princ. — Et quid si una pars tantum istud paciscatur, et an per hoc pactum excludatur, et si appelletur ab interlocutoria, dict. n. 6. — Et an per istud pactum excludatur à remedio dicendi sententiam nullam; et quid in causa criminali; et an iudex in isto casu, si malè judicaverit faciat litem suam, dict. n. 6 l. 15 tit. 25 part. 5. — Pactum tempore contractus matrimonii initum, scilicet, ut teneatur commorare in loco uxoris sub pœna, an valeat, n. 5 l. 2 tit. 5 part. 4. — ut re etiam data in dotem aestimata periculum sit mulieris, an valeat, n. 5 in fin. l. 18 tit. 11 part. 4. — redimendi, si tempore venditionis alicui jus rei per virum apponatur, an si postea constante matrimonio de illo utatur, et redemerit, et illa tunc plus valeat, an illud, quod plus est, tanquam commune lucrum dividi debeat, num. 3 l. 18 tit. 11 part. 4. — de lucrata dote inter conjuges, an hodie valeat, cum donatio propter nuptias non sit in usu, n. 2 l. 23 tit. 11 p. 4. — Et an vir ex tali pacto de lucranda dote, lucretur eam post ingressum Religionis uxoris, vel expectetur ejus mors naturalis, ibi n. 6. — Pactum an valeat in quo actum fuit, ut uxor quæ dotem dedit, alat se ipsam, unde voluerit, et maritus fructus dotis lucretur, vel quòd ipsi in dotem convertatur, n. 5 l. 23 tit. 11 part. 4.

Pactum.	Manus injectionis.
Nudum.	Adjunctionis in diem.
De non petendo valet.	Sociorum.
Inter creditorem, et debitorem.	De futura successione.
	Juratum.
Inter emptorem, et venditorem.	Inter dominum, et procuratorem.
Legis commissoriae.	Gratuitum.
Pignoris.	Factum.

Et quid si maritus à se uxorem expellat, dict. n. 5. — Pactum per quod uxor renuntiat lucris constante matrimonio acquisitis ante matrimonium, vel postquam est factum, an valeat, n. 5 l. 5, et n. 7 l. 16 t. 11 p. 4. — Pactiones licitæ semper custodiendæ sunt, n. 5 l. 4 tit. 23 per text. ibi, part. 4. — Pactum per quod quis invitatur ad delinquendum, non valet, n. 2 l. 6 tit. 23 part. 4, et n. 6 l. 28 t. 8 p. 5. — Pacta, et quando pactum præcedit casum fortuitum, tunc ille non excusat commodatarium, num. 5 l. 2 per text. ibi, et gloss. l. 3 tit. 1 part. 5. — Pactum appositum circa pignora, ut si debitum ad certum terminum non solvatur, videantur vendita, an et quando teneat, n. 1 l. 41 tit. 5 part. 5. — Et quid si tale pactum fiat nullo pignore constituto, sed de alia re debitores hoc ita actum sit, ibid. in n. 5. — Et quid si pactum fiat cum fidejussore, ut si intra

certum terminum illum ab obligatione non extraxerit pignus, quod sibi dedit pro indemnitate, sit suum, an tale pactum valeat, ibi. — Et illud quod non potest fieri per pactum, neque per statum, n. 9 in fin. l. 28 tit. 11 part. 5. — Et non potest firmari per pactum illud, quod est contra bonos mores, ibidem. — Pactum per quod quis invitatur ad delinquendum, non valet, n. 1 l. 29 tit. 11 part. 5, et n. 6 l. 28 tit. 8 part. 5. — per quod patronus expressè renuntiat juri suo revocandi libertum in servitute ob ingratitudinem, an valeat, n. 1 l. 29 tit. 11 part. 5. — in dubio, an potius præsumatur reale, quàm personale, vel è contra, num. 5 l. 27 t. 9 part. 6. — Et an per pactum possit quis se facere criminossimum ejus criminis, quod non commisit, et se ad pœnam talis criminis obligare, n. 3 leg. 2 tit. 5 part. 7. — Et an injuria possit remitti per pactum, num. 4 in princip. leg. 22 tit. 9 part. 7.

PACTUM NUDUM quam obligationem inducat ad agendum, et quid hodie de jure regni, n. 3 l. 1 tit. 11 p. 5.

PACTUM DE NON PETENDO fidejussori factum quando valeat, num. 6 l. 15 t. 12 part. 5. — Et quid si reo principali fiat, dict. n. 6. — Pactum de non petendo tollit ipso jure naturalem obligationem, et elidit civilem, n. 1 l. 1 tit. 14 part. 5.

PACTUM INTER CREDITOREM, et debitorem factum, ut si intra certum terminum pignus non redemerit, illud sit creditoris, an et quando valeat, n. 1 l. 12 t. 15 part. 5. — inter creditorem et debitorem factum de vendendo pignore in certo loco, vel certa quantitate, an valeat, n. 4 l. 42 t. 15 part. 5. — inter creditorem et debitorem factum, quòd creditor propria auctoritate possit jus sibi dicere, an valeat et quando, n. 4 et 5 per text. ibi, l. 14 t. 14, et l. 11 t. 15 part. 5.

PACTUM INTER EMPTOREM et venditorem factum, ut dominium rei venditæ ad emptorem non transeat, etiamsi venditor rem emptori tradat, donec pretium integraliter venditori solvat, an teneat vel non, n. 1 leg. 28 tit. 5 part. 5. — de lucranda arra, vel parte pretii, licet non intervenerit à principio inter ipsos, tamen venditor illam lucrabit emptore non solvente pretium in integrum, vel si ex alia causa per eum steterit, n. 4 per text. ibi, l. 58 t. 5 part. 5. — appositum de restituenda re vendita, quocumque pretium reddatur, quantum tempus duret, et possit offerri pecunia vigore illius pacti, n. 1 l. 42 per illum text. tit. 5 part. 5. — Et quid si certo termino præfixo sit conventum quod non obstat termini præfixi à contrahentibus lapsus, quosque inter se super hoc conveniant super majori termino dando, ibid. — Et an jus competens venditori ex hoc pacto possit cedi alii per venditorem, ibid. in num. 2. — Et an tunc emptor præcise teneatur rem reddere reddito sibi pretio, licet in contractu non sit dictum quòd teneatur reddere, ibi n. 4. — Et an venditor in supra dicto casu possit eligere pœnam promissam sibi dari, vel ipsam rem, n. 5 l. 48 tit. 5 part. 5. — Et quid si emptor rem emptam alii vendidit, an si tunc primus venditor offerat pretium primo vel secundo emptori, possit petere, ut sibi reddatur res, ibid. n. 7 et n. 10. — Et quid si emptor emit à duobus simul cum dicto pacto, an si uno

ex eis tantum offerat pretium, et velit reemere partem suam, an cogat emptor, et quid si iste unus paratus sit totum reemere, et rescindere totum pretium, ibid. in dict. n. 7. — Et quid si emptor qui sub tali pacto emit rem emptam, alicui obligetur, an resolvatur jus pignoris venditore reemente, ibid. — Et quid si sint plures hæredes emptoris, et unus tantum rem possideat, vel communiter cum aliis, an condemnatur ad totius rei restitutionem, ibid. — Et quid si emptor fuit in culpa, et rem sub tali pacto emptam restituere non possit, ibi n. 9. — Pactum per quod prohibetur quòd res non possit alienari, aliàs reddat ad venditorem, an impediatur translatio domini, n. 4 et 5 l. 43 t. 5 part. 5. — ne servus ab emptore ipsius manumittatur inter emptorem, et venditorem factum, quando valeat, n. 3 l. 46 ibid. — in venditione servi positum ne manumittatur, an faciat præsumi offensa vel non, dict. n. 5. — celebratum inter contrahentes, ut quis decimas solvere non teneatur, an valeat, et quando, n. 5 l. 2 tit. 6 part. 5. — à principio factum inter contrahentes, quòd spurii succedat in emphyteusi, an valeat, et quando, n. 6 l. 28 tit. 8 part. 5.

PACTUM LEGIS COMMISSORIÆ per quæ verba fiat, et an idem quod est in pacto legis commissoriæ, sit in omnibus habentibus vim resolutivam principii contractus quoad translationem domini, n. 5 l. 58 tit. 5 part. 5. — Pactum legis commissoriæ vel æquipollens, an ad hoc ut operetur translationem domini in alium, requiratur, quòd interponat tempore contractus in ipso contractu, ibid. — Et an venditor lucretur arrham, vel partem pretii quando stetit per emptorem, ut contractus non adimpleatur, ibid. n. 4. — Et an videatur venditor renuntiasse pacto legis commissoriæ, si pretium petierit post diem solutioni statutum, ibi n. 5. — Pactum legis commissoriæ appositum in pignoribus quando valeat, vel non, n. 1 cum aliis ibi, l. 41 tit. 5 part. 5. — Et quid si ex aliis causis pignus datur pro debito quòd ex causa mutui, an tunc tale pactum valeat, ibid. in n. 4. — Sed an favore doli valeat istud pactum in pignore dato si dos non solvatur viro intra certum tempus, ibid. — Et an huic juri possit renuntiari quòd tale pactum legis commissoriæ valeat in pignoribus, ibi. — Et an pactum istud juramento firmetur, ibid. — Pactum legis commissoriæ circa pignora, an valeat si sit appositum ex intervallo, n. 5 in dict. l. 41 tit. 5 part. 5.

PACTUM DE NON ALIENANDO per quod quis prohibetur alienare res suas in ecclesiam vel pium locum, an valeat, n. 4 col. 4 ad fin. quæst. 5 l. 6 tit. 11 part. 6.

PACTUM MANUS INJECTIONIS propria auctoritate, vide supra verbo MANUS INJECTIO.

PACTUM ADJECTIONIS IN DIEM à venditore positum, an in rem vel in personam fieri debeat, n. 1 l. 40 tit. 5 part. 5. — Et quid si alius meliorem conditionem attulerit, et primus venditor rem emptam eodem pretio, et melioratione voluerit, ibi. — Et quid si pactum fiat sine adjunctione diei, an tunc possit in perpetuum afferri melior conditio, ibi n. 2. — Et quid si secundus emptor non solvat statim pretium, venditor in illum approbat, et fit ejus voluntate, ibid. n. 5. — Et quid de fructibus

perceptis à primo emptore, an quando ipse majus pretium dat venditori, quia alius emptor illud dedit, an fructus debeant venditori restitui, in n. 7.

PACTUM PIGNORIS et an appositum circa pignora, ut si debitum ad certum terminum non solvatur, videantur vendita, an et quando teneat, n. 1 l. 41 tit. 5 part. 5. — Et quid si tale pactum fiat nullo pignore constituto, sed de alia re debitoris hoc ita dictum sit, ibid. in n. 3. — Et quid si pactum fiat cum fidejussore, ut si intra certum terminum illum ab obligatione non extraxerit pignus quod sibi dedit pro indemnitate, sit suum, an tale pactum valeat vel non, ibi.

PACTUM SOCIORUM, et an pactum appositum in societate contra naturam societatis valeat, vel non, n. 5 l. 5 tit. 10 part. 5. — Pacta inæqualia inter socios tolerantur quando alter plus contulit operæ, vel industriæ, n. 2 l. 4 tit. 10 part. 5. — Pactum si factum sit inter socios, ut unus ponat pecuniam, alius capitale, et quòd pro ea parte pro qua apponens operas sustinet lucrum, pro eadem sustineat damnum capitale, an tale pactum valeat, n. 5 l. 10 tit. 10 part. 5. — de recedendo à societate intempestivè, an sit supervacuum, n. 4 l. 11 tit. 10 part. 5.

PACTUM DE FUTURA SUCCESSIONE non valet, et quando sic, et an tunc statim nascatur obligatio, licet exactio suspendatur, n. 1 cum sequent. l. 53 tit. 11 part. 5. — de futura successione est contra bonos mores, nec firmatur juramento, et quare non valeat, ibi, n. 2 et 3 per text. ibi. — Et an idem sit dicendum in militibus vel favore piæ causæ, vel liberorum, n. 5 l. 53 tit. 11 p. 5.

PACTUM JURATUM factum inter conjuges in principio contractus, ut pro dote à marito recepta bona ipsius non sint obligata, an valeat vel non, n. 2 l. 23 tit. 15 part. 5.

PACTUM INTER DOMINUM et procuratorem per quod ei remittitur culpa futura ipsius, an valeat, n. fin. l. 25 tit. 5 part. 5.

PACTUM GRATUITUM non tenet nisi inspectis, et visis verbis testamenti, n. 5 et 6 l. 1 t. 2 part. 6. — Et an per pactum possit renuntiare hæreditati nondum sibi delatæ, n. 4 l. 19 tit. 6 part. 6.

PACTUM FACTUM inter virum et uxorem, ut ipsa teneatur se alere, et liberos suos, licet dotem dederit, an valeat, n. 2 l. 1 tit. 11 part. 4. — Et an per pactum possit maritus renuntiare dotem quam esset lucraturus propter statutum, vel aliter, n. 4 l. 4, et n. 5 col. 1 l. 5 tit. 11 part. 4. — Pactum factum inter aliquos interveniente homagio majoris roboris est, quàm si fiat simpliciter, n. 2 l. 4 tit. 25 part. 4. — factum ne clericus prelatum suum de crimine accuset, an valeat, num. 2 l. 29 tit. 11 part. 5.

PALAM dicens quòd desiderat videre mortem Principis, qua pœna puniatur, n. 2 per text. ibi, l. 1 tit. 15 p. 2. — delinquens plus punitur quàm si fecerit clam, ibi, et vide n. 5 in proem. tit. 3 part. 4.

PALATIUM episcopi defendit ibidem confugientes, n. 2 post medium, l. 4 tit. 11 part. 1. — Principis privatorum parietibus non est coarctandum, et qua ratione, n. 2 l. 24 tit. 52 part. 5. — quid sit, et unde nomen habeat,